Історичний момент

Львів, 28 квітня.

Мрія наших мрій сповняється!

З дозволу Фюрера Губернатор Галицької Области СС-Бріґадефюрер Д-р О. Вехтер святочним актом 28-го квітня 1943-го року у Львові покликав до життя „СС-Стрілецьку Дивізію Галичина".

Український народ Галицької Области дістає зброю в руки. Найкращий цвіт українського народу Галицької Области має змогу стати добровільно у військові ряди, щоб своєю мужністю і хоробрістю на фронті проти ворога, найбільшого ворога европейської культури — проти большевиків виявити свою беззастережну волю жити в Новій Европі.

Підчас першої світової війни, 1914-го року зорганізовано Українських Січових Стрільців, а зовсім недавно, бо тому 22 роки, 1921-го року, була примушена Українська Галицька Армія переважаючими силами своїх ворогів припинити правильну збройну боротьбу проти большевиків, хоч український народ вів дальше ще останками сил ту боротьбу проти большевизму довгими ще роками — тисячами — тисячами повстань. Накинений Німеччині й Европі версайський мир довів до стабілізації большевизму. Т. зв. поверсайська „переможна", антантська Европа дала свою згоду на існування та закріплення м. і. і на Україні большевизму.

Аж 1941-го року, з війною Німеччини під проводом Адольфа Гітлера проти СРСР настала для українського народу нагода скинути з себе большевицьке ярмо.

Загроза большевизму для Европи ще є, бо большевикам помагає англійсько-американська плютократія і інтернаціональне жидівство.

Але народи Европи здають собі вповні справу з большевицької примари. Вони організуються всі під проводом Німеччини, щоб остаточно зліквідувати жидо-комуну.

До бою з большевизмом покликаний тепер й український народ Галицької области.

Нові галицько-українські полки підуть у тій боротьбі відважно слідами української геройської традиції, слідами геройської Української Галицької Армії.

Так воно є на світі, що тільки народи з крісом у своїх руках пишуть самі свою історію, вирішують свою долю. Український нарід знає ту правду. Він давно чекав тої хвилини, щоб знову дістати кріс у свої руки.

Сьогодні така ситуація, що всі европейські народи, які почуваються до европейської спільноти, беруть кріси у руки та йдуть добровольцями в похід проти азійщини, проти большевизму. Між тими добровольцями всіх европейських народів не може забракнути і нас, галицьких українців.

Ми вже включилися у війну по боці Німеччини для перемоги над ворогами різними способами: то як робітники по хліборобських господарствах, то як робітники по фабриках у Німеччині, то як робітники і працівники в краю.

Тепер включаємося у війну по боці Німеччини, зі зброєю у руках!

В цей історичний момент ми сміємо висловити наше тверде переконання: наші нові збройні сили здобудуть нові лаврові вінки і сплетуть їх в одно з вінками слави попередніх українських поколінь!

Українська молоде! До зброї!

(Продовження з 1-ої стор.)

вольців з галицьких українців.

Тішуся щиро, що можу перед цим покликаним заступництвом вперше відчитати такий заклик, що сьогодні буде промовляти в усіх містах і селах Галичини до населення:

До збросздатної молоді Галичини!

Населення Галичини дало неодкратно докази своєї вдячности, відколи німецький вояк прогнав у переможній боротьбі большевицького гнобителя. Галицький селянин, свідомий свого обов'язку, працював пильно й віддано і цим не в малій мірі допоміг до виживлення Европи; галицькі умові та фізичні робітники у фабриках і шахтах, в урядах і конторах працювали віддано із усіх сил. Ціла армія галицьких мужчин та жінок, що працює в німецькій державі в хліборобстві і промислі, готує хліб та зброю для перемоги.

Раз-у-раз галицько-українське населення висловлювало бажання зі зброєю в руках, брати участь у збройній розправі німецької Держави.

Фюрер, признаючи повну відданости поставу Галичини, вволив цьому бажанню включити себе до боротьби і дозволив на формування

СС СТРІЛЕЦЬКОЇ ДИВІЗІЇ ГАЛИЧИНА

Кожний вояк цієї Дивізії одержить виряд, плату, харч і забезпечення своєї родини нарівні з німецькими жовнірами. Релігійне піклування Добровольцями спочиватиме в руках українських священиків.

Добровольці, як члени Дивізії, носять свою краєву відзнаку.

При зголошеннях до Дивізії будуть мати першенство ці Добровольці, яких батьки славно боролись у рядах давньої ц. к. австрійської армії.

Галицько-українська Молоде! Ти здобуваєш цим право, Ти є цим покликана до боротьби зі своїм смертельним ворогом-большевиком, до боротьби за віру і батьківщину, за свої родини і рідні ниви, за справедливий новий лад в переможній, новій Европі.

На протязі століть стояли твої предки на сторожі Европи перед навалою Сходу. У тій важній, переломовій хвилині вияви знову свою мужність та готовість до боротьби!

WÄCHTER
Губернатор.

Після промови Губернатора Галицької области през. д-р Льозакер відчитав маніфест Генерал-Губернатора Д-ра Франка, до гал. населення.

Маніфест Пана Генерал-Губернатора

до населення Галичини знагоди урочистого акту в дні 28-го квітня 1943 року

Німецький нарід, який має непохитну постанову охоронити всі европейські народи перед безприкладною нуждою большевицьких життєвих форм і врятувати західну культуру перед знищенням большевицькими ордами, виступив до гігантичної боротьби проти жахливого терору жидо-большевицького молоха.

Разом зі синами німецького народу і його союзників у цій боротьбі за існування беруть участь теж добровольчі відділи усіх інших европейських культурних народів, свідомих своєї відповідальности. Таксамо і з Ваших рядів виходило раз-у-раз бажання до Німецького Проводу, щоб взяти теж участь у цій найбільшій в історії боротьбі за свободу. Тепер прийшов слушний час. Добровольці з Ваших рядів будуть пліч-об-пліч з випробуваними у боротьбі німецькими товаришами зброї боротися проти найстрашнішого ворога також Вашого народу. Таксамо Вашим родинам, Вашій власності, Вашому майнові, Вашій церкві, Вашій свободі і Вашому життю загрожує сліпий большевицький шал знищення. Завдяки Вашій активній боротьбі проти большевизму у рядах німецьких вояків будете мати змогу не лиш бути співучасниками безсмертної вояцької слави европейських народів, але теж завдяки Вашій жертві виборете й забезпечите на вічні часи для себе й своїх дітей змогу користати з благодатей европейської культури. Нехай Всемогучий Бог благословить Вашу участь у боротьбі!

Д-р Франк.

Промова Провідника У. Ц. К. проф. д-ра Володимира Кубійовича

Слово дістав Провідник УЦК, Проф. Д-р Володимир Кубійович.

Пане Губернаторе!
Мої Панове!

Сьогодні для українців Галичини справді історичний день, бо нинішним державним актом здійснюється одно з найщиріших бажань українського народу — зі зброєю в руках взяти участь в боротьбі з большевизмом. Це бажання, висловлюване при різних нагодах від 22. червня 1941 р., було вислідом переконань не лише провідних кол, але й цілого народу, що большевизм є нашим найбільшим ворогом, який несе нам не лише матеріяльну й духову руїну, але також національну смерть. Доля призначила нашому народові першому розправитися з большевизмом. 25 літ тривала ця розправа, спершу як збройна боротьба, а опісля як уперте непомітне змагання в усіх ділянках людського існування. Коли Фюрер історичного дня 22. червня закликав народи Европи до остаточної боротьби проти большевизму, рішення для нас було ясне.

Це бажання було дальше ви слідом глибокого переконання, що нашим обов'язком є не лишатися невтральними у великій боротьбі за нову будову европейського ладу, лише в міру наших сил причинитися до перемоги нової Европи.

На таких переконаннях спиралося наше активне відношення до співпраці з німецькою владою: всі верстви народу сповняли все, що було можливе. Я згадаю добровільний виїзд до Німеччини сотень тисяч робітників, свідому обов'язку здачу різних контингентів, збірку зимових одягів для німецької збройної сили, поважні грошеві пожертви на воєнні цілі, готовість творчої праці членів нашої спільноти, які у варстатах, фабриках, бюрах і урядах працювали для перемоги, освідомну працю української інтелігенції, що викликала в широких верствах зрозуміння конечности воєнних потреб.

Ми радіємо, що Ви, Пане Губернаторе, як найвищий представник німецької влади в Галичині, приносите нам слова признання за цей вклад праці. Особливу радість викликає в нас вістка, що найвищі чинники німецької держави також мають відомості про наше активне відношення.

Найвищий дозвіл на виставлення Стрілецької Дивізії СС, що складатиметься з галицьких українців, це для нас відзначення і одночасно спеціяльна честь. Ми свідомі того, яке велике значіння буде мати ця найвища постанова для нашого народу. Тому ми хочемо зробити все, щоб вона найкраще повелася. Сформування Галицько-української дивізії в рямцях формації СС це для нас не тільки відзначення, але й зобов'язання цю активну постанову у співпраці з німецькими державними органами продовжувати і в цій поставі видержати аж до переможного кінця війни. Прошу, Пане Губернаторе, прийняти наше запевнення, що ми цього зобов'язання додержимо. Що дійшло до сьогоднішнього історичного дня, треба завдячувати тим умовинам, які були створені в нашій країні під Вашою, Пане Губернаторе керомою. На основі цих умовин Ви взялися за ініціятиву, щоб українцям Галичини створити гідну можливість боротись рамя об рамя з геройськими німецькими вояками війська та зброї СС проти большевизму, нашого спільного смертельного ворога.

Ми дякуємо Вам зі щирого серця. Одночасно належиться наша подяка великому Фюрерові з'єдиненої Европи за те, що він признав нашу участь у війні, погодився на нашу ініціятиву і дав дозвіл на створення Галицької Дивізії.

Промова інж. Хронов'ята від українських комбатантів

Виступив інж. Михайло Хронов'ят, який від українських комбатантів склав таку заяву:

Пане Губернаторе!
Достойні Панове!

Від імени українських комбатантів та від імени покликаної з-поміж них, з рядів старих українських вояків, Військової Управи, дозволю собі висловити вам, Пане Губернаторе, та Німецькому Уряді, подяку за те, що нас приєднано до тих націй, які можуть виступити проти свого спільного ворога — большевизму зі зброєю в руках.

Ми високо цінимо Вашу, Пане Губернаторе, підтримку в наших справах і бажаннях, бо ми знаємо, яку вирішну вагу мала Ваша співпраця в здійсненні цієї великої справи.

Маємо в своїх серцях почуття найщирішої вдячности до Фюрера за його найвищий дозвіл на формування стрілецької дивізії.

Нашому народові судилося зайняти місце тут на сході, а одночасно прийняти на себе завдання передової сторожі Европи проти дикого Сходу.

Протягом століть ми сумлінно виконували це завдання, що його поклала на нас доля. Тисячу літ ми захищали Европу від диких орд сходу та півночі.

Підчас першої світової війни ми вступили в збройну боротьбу з нашим ворогом під прапорами австрійських полків, а крім того, сформували тоді добровільчий український стрілецький легіон.

У 1918 р., коли для інших війна вже скінчилася, ми сформували за короткий час стотисячну Українську Галицьку Армію, а потім воювали два роки переважно проти московського большевизму.

Ми вже тоді, 25 літ тому, майже зовсім не маючи воєнного матеріялу, вели війну з найбільшим ворогом Европи, але від тодішньої Европи не зазнали ми ні допомоги, ні зрозуміння.

Якщо ми були в тій війні переможені, то переміг нас не ворог у бою, а тиф, від якого, в наслідок недостачі медичних та санітарних засобів, згинуло в Галицькій Українській Армії 40.000 чоловіка.

22-го червня 1941 р., коли наспіла година, що її ми з тугою ждали 25 літ, ми — учасники української визвольної війни, звернулися до німецького уряду з меморіялом: